

νιώθω

νιώθω, ρ. [<μσν. γνῶθω, από το ἔγνωσα, μτγν. ἀόρ. του ρ. γιγνώσκω], νιώθω· αντιλαμβάνομαι, αισθάνομαι, καταλαβαίνω: «νιώθεις τι βλακεία λες τώρα; || νιώθω τα χέρια μου παγωμένα || δε νιώθω τα πόδια μου απ' την κούραση || δε νιώθω τη μέση μου || νιώθω ένα μυρμήγκιασμα στο πρόσωπό μου». (Ακολουθούν 16 φρ.)·

- *δε νιώθει, α.* (υποτιμητικά) δεν ξέρει, δεν κατέχει κάτι: «δε νιώθει τίποτα από γεωγραφία». **β.** δεν έχει συναισθήματα: «δε νιώθει τον πόνο του αλλουνού»·

- *δε νιώθει πού πάν' τα τέσσερα*, βλ. λ. [τέσσερα](#)·

- *με νιώθεις; με καταλαβαίνεις(;)·* «έπρεπε να κάνω αυτό που έκανα, με νιώθεις;». Επαναλαμβάνεται συχνά πυκνά σε μια διήγηση·

- *νιώθω άσχημα*, βλ. λ. [άσχημος](#)·

- *νιώθω βαριά τα βλέφαρά μου*, βλ. λ. [βλέφαρο](#)·

- *νιώθω γυμνός ή νιώθω σαν γυμνός ή νιώθω σαν να 'μαι γυμνός*, βλ. λ. [γυμνός](#)·

- *νιώθω κάπως*, βλ. λ. [κάπως](#)·

- *νιώθω μείον*, βλ. λ. [μείον](#)·

- *νιώθω μόνος*, βλ. λ. [μόνος](#)·

- *νιώθω πίσω μου την ανάσα (κάποιου)*, βλ. λ. [ανάσα](#)·

- *νιώθω σαν το ψάρι έξω απ' το νερό ή νιώθω σαν το ψάρι στη στεριά*, βλ. λ. [ψάρι](#)·

- *νιώθω τα πόδια μου βαριά σαν μολύβι*, βλ. λ. [πόδι](#)·

- *νιώθω (την) υποχρέωση*, βλ. λ. [υποχρέωση](#)·

- *πώς νιώθεις τον εαυτό σου;* βλ. λ. [εαυτός](#)·

- *το 'νιωσα στο πετσί μου*, βλ. λ. [πετσί](#)·

- *τόσα νιώθει, τόσα λέει*, βλ. λ. [τόσος](#)·